

λαχτάρα

λαχτάρα, η, ουσ. [<μσν. λακτάρα <λακταρίζω (υποχωρητ.)]. **1.** έντονος πόθος, έντονο πάθος, έντονη επιθυμία για κάποιον ή για κάτι: «έχω μεγάλη λαχτάρα γι' αυτή τη γυναίκα || έχω λαχτάρα να φάω σπιτικό φαγητό». (Λαϊκό τραγούδι: η μόνη μου **λαχτάρα** κι ευτυχία και τ' όνειρό μου, φως μου, είσ' εσύ). **2.** αναμονή με αγωνία, αδημονία, ανυπομονησία: «περίμενα με μεγάλη λαχτάρα αυτό το τηλεφώνημα». (Λαϊκό τραγούδι: περιμένω γράμμα σου να 'ρθει με **λαχτάρα** καρτερώ). **3.** μεγάλη συγκίνηση: «μόλις είδα τη μητέρα μου μετά από πολλά χρόνια, ένιωσα τέτοια λαχτάρα, που νόμιζα πως θα σπάσει η καρδιά μου!». **4.** δύσκολη στιγμή, κατάσταση, που προκαλεί έντονο φόβο, έντονη αγωνία: «μόλις τον είδα να 'ρχεται καταπάνω μου με τ' αυτοκίνητό του, πέρασα μεγάλη λαχτάρα». (Λαϊκό τραγούδι: κάποτε τούτος ο ντουναίος είχε ομορφιές και χάρες, μα τώρα έχει μοναχά φαρμάκια και **λαχτάρες**).

- θα 'χουμε λαχτάρες, θα δημιουργηθεί δύσκολη, ταραγμένη ή επικίνδυνη κατάσταση: «αν ξαναπάσεις τ' όνομά μου στο στόμα σου, θα 'χουμε λαχτάρες στο λένω!». (Λαϊκό τραγούδι: **θα 'χουμε λαχτάρες** και θα σπάσουν οι κιθάρες απ' τις γλάστρες που θα βρέξουν οι ουρανοί).

- κάνω λαχτάρα ή κάνω λαχτάρες (σε κάποιον), δημιουργώ σε κάποιον δυσάρεστα γεγονότα χάριν αστεϊσμού ή για λόγους εκδίκησης ή τρομάζω κάποιον χάριν αστεϊσμού: «επειδή είπα την αλήθεια στο δικαστήριο, που ήταν σε βάρος του, υποσχέθηκε πως θα μου κάνει λαχτάρες, για να μ' εκδικηθεί || κάθε τόσο μου κάνει λαχτάρες, για να γελά σε βάρος μου». (Λαϊκό τραγούδι: **πάλι μου 'κανες λαχτάρες** χτες το βράδυ, **πάλι μου την έσκασες**. Απονη και πεισματάρια, φαίνεται πως φίλο άλλον έπιασες).

- λαχτάρα μου! χαϊδευτική προσφώνηση σε αγαπημένο πρόσωπο που δηλώνει αγάπη, στοργή, τρυφερότητα ή πόθο: «όλη τη νύχτα, λαχτάρα μου, την πέρασα με τη σκέψη σου». (Λαϊκό τραγούδι: είσ' η **λαχτάρα μου** η χρυσή, γιατί δε λες το ναι κι εσύ).

- παθαίνω λαχτάρα, υφίσταμαι κάτι κακό, δυσάρεστο ή επιζήμιο, φοβάμαι, τρομάζω πάρα πολύ από ξαφνικό ή δυσάρεστο γεγονός: «έπαθα λαχτάρα με την υποτίμηση της δραχμής || να δεις τι λαχτάρα έπαθα μόλις τον είδα να προβάλλει ξαφνικά μπροστά μου μέσα στη νύχτα». (Λαϊκό τραγούδι: πίσω, ρε μακαντάσηδες, μην **πάθετε λαχτάρα**, γιατί το νταηλίκι μου κατάντησε τρελάρα).

- παίρνω λαχτάρα ή παίρνω τη λαχτάρα, περνώ δυσάρεστη κατάσταση, φοβάμαι, τρομάζω: «πήρα λαχτάρα, γιατί παραλίγο να τρακάρουμε με μια νταλικά». (Λαϊκό τραγούδι: από το Χάρο γλίτωσα και την κακή μου μοίρα και έπεσα στα χέρια σου, στα χέρια σου κι άλλη **λαχτάρα πήρα**).

- παίρνω μια λαχτάρα! επιτείνει την αμέσως παραπάνω έννοια: «πήρα μια λαχτάρα που δε λέγεται!». Πολλές φορές, η φρ. κλείνει με το **μα τι λαχτάρα(!)**

- περνώ λαχτάρα, βλ. φρ. παθαίνω λαχτάρα.

- του κάνω λαχτάρα ή του κάνω λαχτάρες, του προκαλώ δυσάρεστη κατάσταση, τον τρομάζω: «πετάχτηκα ξαφνικά μπροστά του και του 'κανα λαχτάρα». (Λαϊκό τραγούδι: **τις λαχτάρες, που μου κάνεις**, μη θαρρείς πως τις ξεχνώ· κι αν γυρνάς τα βράδια μ' άλλες, βρε παλιόπαιδο, έχε χάρη που 'σαι μάγκας κι ομορφόπαιδο).

- του κάνω μια λαχτάρα! επιτείνει την αμέσως παραπάνω έννοια: «του 'κανα μια λαχτάρα που το φυσάει και δεν κρυώνει!». Πολλές φορές, η φρ. κλείνει με το **μα τι λαχτάρα(!)**.

- τραβώ λαχτάρα, βλ. φρ. παθαίνω λαχτάρα. (Λαϊκό τραγούδι: και σ' το 'πα να μην αγαπάς, και σ' το 'πα να μην αγαπάς, τέτοιες **λαχτάρες να τραβάς** αφού στον πόνο δε βαστάς).